

SESHORA DOLŮ

Irena Krivánková, absolventka malířského ateliéru profesora Jiřího Načeradského na Výtvarné fakultě Vysokého učení technického v Brně, vystavuje v pražské Galerii Doubner soubor obrazů, které namalovala během posledních dvou let. Výstava s názvem Seshora dolů představuje řadu nových obrazů z letošního roku a tato plátina většího formátu doplňuje jednak soubor kreseb, jednak několik menších obrazů ze staršího cyklu Motýli. Volná instalace obrazů naznačuje, že jde o pracovní přehlídku, v níž si tato malířka ověřuje, nakolik je její nové téma, spjaté převážně s abstraktní formou, nosné a čitelné.

Pohled Seshora dolů v obrazech Ireny Krivánkové osobitým způsobem propojuje to, co malířství od novověku považuje za zobrazení té části krajiny, která je vidět ve směru k horizontu, s tou samou částí světa, viditelnou shora, například z letadla nebo na foto dokumentech z družice. Její obrazy však neukazují to, co obvykle označujeme jako půdorys, nejsou to ani mapy imaginárních světů. I když z části vycházejí z proporcí a principů zobrazující malby, můžeme v nich spatřit především zvláštní dvojdomou zkušenost člověka, pro něhož se stalo každodenní skutečností, že něco vidíme a současně jsme také viděni. .

Obrazy, na které se díváte, potvrzují to, co se stalo v dnešní době pro každého zřejmé, že neexistuje jednotné paradigma pro zobrazování skutečnosti, ani žádný objektivně platný estetický model. Malířství můžeme nejspíš považovat za *interaktivní činnost s otevřeným koncem*, při níž je nezbytné osvojit si otevřenost pro různé způsoby zobrazování. Vedle kritického myšlení je právě tak důležité, aby tvůrce objevil vlastní formy pro svůj výtvarný názor.

Irena Krivánková přirozeně propojuje formování svých zkušeností s malbou. Její samostatné a výrazné personální prožívání provází nezastupitelné *hluboké vědomé, a možná především nevědomé* obeznámení s věcmi, s nimiž přistupuje k malbě.